

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2019. január 27.
Évközi 3. vasárnap

Ma beteljesedett

A mai evangéliumban Jézus Názáreti fellépéséről olvasunk. Szombaton részt vesz a zsinagógai istentiszteleten, ahol nem csak hallgatóként vesz részt, hanem vállalja a felolvasást. A felolvasandó részt nem ő, hanem a zsinagóga előljárója választja ki, s ennek megfelelően Izajás prófétától azt a részt olvassa fel a jelenlévőknek Jézus, amely arról szól, hogy a végső időkben, hogy fogja Isten küldötte, az Isten által felkent küldött helyreállítani Izraelt, a választott népet. A prófétai szöveghez magyarázatként ezt fűzi: „Ma beteljesedett az Írás, amelyet az imént hallottatok.” A beszéd ezt követően még folytatódik, de erről majd a jövő vasárnap fogunk olvasni. Ez az egyetlen mondat azonban nekünk elég a mai elmélkedéshez. Mi az üzenete tehát ennek a kijelentésnek?

Izajás jövendölése nem egy általános megfogalmazás a Messiás tevékenységéről, hanem konkrétan megemlíti az örömhír hirdetését a szegénynek, a szabadulás eljöttét a rabságban lévőknek és a betegek gyógyulását. Lukács evangélista úgy látja és azt akarja bemutatni a művét olvasóknak, hogy Jézus nyilván

nos fellépése, tanítása és gyógyító cselekedetei beteljesítik mindazt, amiről egykor Izajás jövendölt. Most, amikor az Úr elkezd tevékenységét a nép körében, elindul igehirdető és gyógyító útján, kezdetét veszi a meghirdetett jövő, beköszöntött a messiási korszak.

„Ma beteljesedett az Írás, amelyet az imént hallottatok” – mondja Jézus, s mi rögtön ezt kérdezzük, hogy ki teljesíti be az Írás szavait. Kézenfekvő a válasz: maga Jézus. Ő hirdeti Isten országának örömhírét. Ő hoz szabadulást a gonosz lélek által megszállottaknak, gondoljunk csak ördögűző csodáira. Ő gyógyítja meg a vakokat, visszaadva nekik a látást. De még ennél is többről van szó, mert a beteljesítő személye nem csak Jézusra, hanem a mennyei Atyára is vonatkozik. Az Atya szólal meg Jézus személyében és az Atya irgalma mutatkozik meg a csodás gyógyulásokban. Mindehhez azt is hozzá kell tennünk, hogy Jézus és az Atya nem egymástól függetlenül cselekszenek, hanem minden egymással való teljes és tökéletes egységben tesznek.

Elfogadjuk-e hittel, hogy Jézus elhozta az üdvösséget és akarunk-e az üdvösség művének munkatársai, szolgálói lenni?

A „ma” értelme

Jézus kijelentésében a „ma” időhatározó is összetett tartalmú. Először is jelenti azt a szombati napot, amikor Jézus ezt a kijelentést tette a zsinagógában.

Ugyanakkor jelenti annak a három esztendőnek a napjait, amíg Jézus nyilvános működése tartott fellépésétől egészen haláláig, hiszen ez idő alatt fáradhatatlanul járja a városokat és falvakat, találkozik az emberekkel, tanítja őket és meggyógyítja mindenütt a betegeket.

De még itt sem szabad megállnunk, amikor a „ma” értelmét keressük, hiszen ami a názáreti zsinagógában történt, az folyamatosan történik, megismétlődik a krisztusi közösség, az Egyház életében.

Az üdvösség korszaka

Urunk, Jézus Krisztus! A Názáretben egykor elmondott beszédeből megismerjük küldetésed lényegét és megtudjuk, hogy beköszöntött az üdvösség korszaka.

Erről a korszakról szólt Izajás próféta jövendölése, amit felolvastál, s erről a korszakról állítod, hogy fellépéseddel elkezdődött. Honfitársaid egykor visszautasították szavaidat és elutasították téged.

Add, hogy napjainkban senki ne kövesse az ő példájukat, hanem minden ember a hit engedelmségével hallgasson téged, aki az üdvösség örömhírét hirdeted.

Segíts minket, hogy mi is a te irgalmad eszközei lehessünk, és neked szolgáljunk minden embertársunkban.

Évközi 3.
vasárnap

Neh 8,2-4a.5b.8-10
1Kor 12,12-30
1k 1,1-4. 4,14-21

Hétfő,

Zsid 9,15.24-28
Mk 3,22-30

Kedd

Zsid 10,11-10
Mk 3,31-35

Szerda

Zsid 10,11-18
Mk 4,1-20

Csütörtök

Zsid 10,19-25
Mk 4,21-25

Péntek

Zsid 10,32-39
Mk 4,26-34

Szombat
Urunk bemutatása

Mal 3,1-4
v. Zsid 2,14-18
1k 2,22-40

Évközi 4.
vasárnap

Jer 1,4-5.17-19
1Kor 12,31-13,13
1k 4,21-30